

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.1.2009
KOM(2009) 20 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Den teknologiske udvikling inden for e-fakturering og foranstaltninger til yderligere forenkling, modernisering og harmonisering af regler for fakturering med hensyn til merværdiafgift

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Den teknologiske udvikling inden for e-fakturerings og foranstaltninger til yderligere forenkling, modernisering og harmonisering af regler for fakturerings med hensyn til merværdiafgift

1. INDLEDNING

Kommissionen skal i henhold til artikel 237 i Rådets direktiv 2006/112/EF¹ (momsdirektivet) inden 31. december 2008 fremlægge en rapport og eventuelt et forslag til ændring af betingelserne for elektronisk fakturerings for at tage hensyn til den teknologiske udvikling. Denne meddelelse ledsages af et forslag til ændring af betingelserne for e-fakturerings.

Både meddelelsen og forslaget er mere vidtrækkende end kravet i artikel 237. Dette er berettiget i erkendelse af, at Rådets direktiv 2001/115/EF² (faktureringsdirektivet), som nu er indarbejdet i momsdirektivet, ikke fuldt ud har nået målet med at forenkle, modernisere og harmonisere reglerne for fakturerings med hensyn til merværdiafgift, moms fakturerings. De forskellige muligheder, som står åbne for medlemsstaterne, og den måde, disse muligheder udnyttes på, har betydet, at der fortsat findes forskellige regler for fakturerings.

Disse forskelle i reglerne er særligt tydelige for e-fakturerings og har hæmmet udbredelsen af e-fakturerings på tværs af grænserne. Også på andre områder er forskelle i reglerne en ekstra belastning for erhvervslivet og forebygger eller hindrer dem i at udnytte muligheder såsom selvfakturerings, samlefakturerings og elektronisk oplagring.

2. TEKNOLOGISK UDVIKLING INDEN FOR E-FAKTURERING

For at opfylde kravet om at aflægge rapport om den teknologiske udvikling inden for e-fakturerings er dette emne genstand for en undersøgelse om fakturerings, som Kommissionen har ladet foretage. Undersøgelsens resultater kan læses på Kommissionens websted³.

E-faktureringsteknologien er beskrevet i et særskilt dokument med titlen "Appendix: White paper on technology development", der er udarbejdet som opfølgning på anbefalingerne i fase 3. Dokumentet indeholder en oversigt over det historiske forløb og en beskrivelse af den nuværende situation i henseende til systemer, der sikrer dataæghed og -integritet, såsom fakturaer, der fremsendes elektronisk.

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² EFT L 15 af 17.1.2002, s. 24.

³ http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

2.1. Faktureringsundersøgelsens konklusioner vedrørende ny teknologi til e-fakturering

Faktureringsundersøgelsen kommer ikke frem til en specifik teknologi, som skulle være den foretrukne metode til sikker overførsel og modtagelse af e-fakturaer. For så vidt angår e-signaturer, fremgår det af undersøgelsen, at der bruges forskellige signatursystemer til at sikre originalens ægthed og indholdets integritet. Disse systemer har forskellige fordele og ulemper i henseende til sikkerhed, kompleksitet og hurtighed. Public Key Infrastructure, der er baseret på asymmetriske, men komplementære nøgler, har f.eks. et højt sikkerhedsniveau og bruges i applikationer i relation til banker, men da det er et kompliceret system, er det ikke så hurtigt som andre signatursystemer.

Det står også klart, at der for nuværende ikke findes en enkelt, erhvervsvenlig teknologi til at støtte e-fakturering i EU, som opfylder både de små og store virksomheders behov og har fuld tilslutning fra alle skattemyndigheder. Desuden er der ikke udsigt til, at man inden for de næste par år vil finde en hensigtsmæssig, teknologibaseret løsning, der opfylder alle parterers behov. Det kan derfor ikke forventes, at teknologi vil øge udbredelsen af e-fakturering.

Af ovenstående grunde forekommer en anden tilgang mere hensigtsmæssig. Det fremgår af faktureringsundersøgelsen, at: "i stedet for at lede efter nye teknologi bør der findes en løsning på problemerne med den nuværende teknologi". Ekspertgruppen for e-fakturering⁴, som er nedsat i medfør af Kommissionens afgørelse, skriver i et åbent brev til Kommissionen, at en løsning på e-faktureringsproblemet i princippet bør være teknologi-neutral. Også erhvervslivet ønsker en bredere, men sikker adgang til e-fakturering, som dog skal være bygget op omkring virksomhedernes behov og de allerede eksisterende kontroller for at sikre, at fakturaerne generelt overholder kravene.

3. MOMSMÆSSIGE HINDRINGER FOR UDBREDELSE AF E-FAKTURERING

Da der ikke findes en entydig teknologisk løsning, er det ikke overraskende, at momsdirektivet, der er baseret på en teknologisk tilgang til e-fakturering, ikke har medført en hurtig udbredelse af e-fakturering. Hvor den teknologiske tilgang desuden giver adgang til flere forskellige muligheder, kan medlemsstaterne gennemføre reglerne for e-fakturering på forskellige måder. Det har bevirket, at der findes forskellige regler for e-fakturering, som virksomhederne har haft vanskeligt ved at overholde, især i forbindelse med grænseoverskridende e-fakturering.

Faktureringsundersøgelsen omfatter en gennemgang af medlemsstaterne nuværende lovgivning om fakturering. For e-faktureringsens vedkommende bekræfter undersøgelsen, at der findes en lang række forskellige fortolkninger og systemer. Det har ført til en situation, hvor det er vanskeligt og dyrt for virksomhederne at indføre et EU-dækkende e-faktureringsystem, der overholder reglerne.

⁴

2007/717/EF (EUT L 289 af 17.11.2007, s. 38)

3.1. Løsninger på de momsmæssige hindringer for e-fakturering

De momsmæssige hindringer for e-fakturering kan fjernes på mange forskellige måder. Den foretrukne løsning for virksomhederne ville være at behandle e-fakturaer og papirfakturaer ens. En anden løsning ville være at udvikle en modelaftale mellem parterne i en e-fakturering, mens en tredje er at beholde e-signaturer og EDI som overførselsmetoder, men at fjerne de problematiske muligheder.

Kommissionens foretrukne løsning er at behandle overførsel af alle fakturaer ens, uanset om det er papirfakturaer eller e-fakturaer, og derfor ophæve de specifikke krav til avanceret elektronisk signatur eller EDI til e-fakturaer. Dette vil være en teknologi-neutral løsning.

Lige som med papirfakturaer skal en e-fakturas gyldighed kontrolleres ud fra virksomhedens regnskabsbilag såsom indkøbsordrer, betalingskvitteringer og følgesedler. Det er uvægerligt kontrollen i en virksomhed, som bestemmer en fakturas gyldighed, uanset hvordan den er overført.

Løsningen på problemet med e-faktureringens begrænsede udbredelse bør også baseres på andre ideer; f.eks. kan de principper, som ekspertgruppen om e-fakturering har fastlagt, være en vigtig rettesnor. Gruppen mener, at e-fakturaer bør behandles på samme måde som papirfakturaer. Den ønsker også at beholde hjørnestenene i de nugældende regler for e-fakturering, dvs. at originalens ægthed og indholdets integritet sikres på en teknologi-neutral måde.

Gruppen overvejer at bruge ovennævnte principper som grundlag for udviklingen af en adfærdskodeks vedrørende e-fakturering. Kun tiden vil vise, om denne tilgang møder tilslutning. Det kritiske punkt er, at medlemsstaterne skal være enige om at behandle papir- og e-fakturaer ens af momshensyn og samtidig tilslutte sig en fælles tilgang til e-fakturering, således at virksomhederne præsenteres for et sæt harmoniserede regler baseret på fælles principper og dermed let og omkostningseffektivt kan indføre et e-faktureringssystem.

4. FORANSTALTNINGER TIL YDERLIGERE FORENKLING, MODERNISERING OG HARMONISERING AF MOMSREGLERNE

Som nævnt ovenfor er det nødvendigt med en yderligere forenkling, modernisering og harmonisering af reglerne for fakturering, og derfor har denne rapport til Rådet et bredere indhold end oprindeligt fastlagt i momsdirektivet. Nedenstående afsnit beskriver de problemer, som virksomhederne har med de nugældende regler, efterprøver løsninger og beskriver Kommissionens foretrukne løsning. Denne analyseres på baggrund af udstedelse, indhold og oplagring af fakturaer samt relaterede regler til støtte for forholdsregler mod svig.

4.1. Udstedelse af en faktura

4.1.1. Problemer med udstedelse af en faktura

Det fremgår ikke klart af en enkelt artikel i momsdirektivet, hvilken medlemsstats regler om fakturering der finder anvendelse. Det er dog den almene opfattelse, at de regler, der er gældende for fakturering, er reglerne i den medlemsstat, hvor momsen

skal betales, eftersom det er den medlemsstat, der kontrollerer forfalden moms, og forskellige muligheder er også relateret til denne medlemsstat.

Denne generelle accept af, at de gældende regler er reglerne i det land, hvor momsen er forfalden, skaber dog visse problemer for virksomhederne. En afgiftspligtig person, der foretager en leverance, hvoraf der skal svares moms i en anden medlemsstat, skal opfylde denne medlemsstats krav til fakturering. Hvis leverancerne er omfattet af "reverse charge-proceduren", skal leverandøren overholde faktureringsreglerne, også selvom der ikke er krav om, at han er momsregistreret i den medlemsstat, hvor momsen er forfalden. Dette problem kan blive mere aktuelt, eftersom en af grundreglerne ifølge den nyligt vedtagne momspakke⁵ er, at leveringsstedet for tjenesteydelser mellem virksomheder (B2B) er det sted, hvor kunden har hjemsted.

4.1.2. Løsninger på problemer i relation til udstedelse af en faktura

Det ser ud til, at der er to tilgange til at sikre virksomhederne gennemsigtighed og retssikkerhed med hensyn til de fakturaer, de udsteder. Den første består i at indføre et middel, der giver let adgang til information om fakturering, og hvor kravene til overholdelse er lette at forstå. På den måde kan medlemsstaterne beholde deres forskellige regler for fakturering. På grund af de mange forskelle mellem medlemsstaternes faktureringsregler vil dette dog ikke mindske virksomhedernes byrde i særlig høj grad.

Alternativet kan være at harmonisere faktureringsreglerne i større eller mindre grad.

4.1.3. Kommissionens holdning til B2B-salg

Den foretrukne strategi er at skabe et komplet sæt harmoniserede regler, således at en afgiftspligtig person, der udsteder en faktura fra et salgssted, hvor han er momspligtig, har retssikkerhed for, at fakturaen er gyldig i hele EU.

Det er muligt at indføre et sæt harmoniserede regler for B2B-salg. Med faktureringsdirektivet er der allerede skabt harmonisering på en lang række områder, men i forbindelse med kravet om at udstede en faktura er der stadig områder, hvor faktureringsreglerne ikke er harmoniseret. Det gælder f.eks. momsfritagne transaktioner, fristen for udstedelse af en faktura, samlefakturaer, selvfakturering og outsourcing til tredjemand uden for EU.

4.1.4. Momsfritagne leverancer

For at mindske byrderne for virksomhederne tillader momsdirektivet medlemsstaterne at fritage afgiftspligtige personer fra kravet om at udstede fakturaer for bestemte leverancer, der er fritaget for moms. Medlemsstaterne har meget forskellige holdninger til denne mulighed: nogle udnytter den fuldt ud, andre anvender den restriktivt, og atter andre slet ikke. Følgelig støder virksomhederne ofte på selektive undtagelser fra den generelle regel og påføres dermed også en større administrativ byrde.

⁵ EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11.

For at harmonisere disse regler og samtidig sikre balance mellem forenkling og relevant kontrol foreslås det derfor, at der i alle tilfælde kræves en faktura for momsfritagne B2B-leverancer, men at det kun behøver være en forenklet faktura, hvis kunden befinder sig i samme medlemsstat som leverandøren, og sidstnævnte ikke har ret til at fratrække momsen på det foregående trin.

4.1.5. Frist for udstedelse af en faktura

Ifølge momsdirektivet kan medlemsstaterne selv beslutte fristen for udstedelse af en faktura. Dette skaber naturligvis forskellige regler i EU og mulighed for forskellige forfaldstidspunkter. Hvor grænseoverskridende leverancer af tjenesteydelser bliver momspligtige, har det allerede givet anledning til et forslag om ændring af bestemmelserne for at indføre et fælles forfaldstidspunkt for at sikre nøjagtig informationsudveksling om oversigter over tjenesteydelser.

For at få indført et fælles forfaldstidspunkt for betaling af moms på vareleverancer i EU og grænseoverskridende tjenesteydelser (med forbehold af reverse charge-proceduren) er det vigtigt, at fakturaen udstedes så tidligt, at der kan fremlægges dokumentation for disse leverancer. Ifølge forslaget skal momspligtige personer derfor udstede en faktura senest 15 kalenderdage i den måned, der følger efter den måned, hvor den afgiftsudløsende begivenhed fandt sted. På den måde har både leverandøren og kunden tid nok til at registrere leverancen i samme afgiftsperiode.

Forskellige regler i medlemsstaterne for nationale og grænseoverskridende leverancer påfører virksomhederne ekstra byrder. Derfor er der samme frist for alle fakturaer.

4.1.6. Samlefakturaer

Ifølge momsdirektivet kan medlemsstaterne selv fastlægge betingelserne for samlefakturaer, og der er derfor forskellige betingelser fra medlemsstat til medlemsstat.

Forslaget sigter mod at harmonisere betingelserne for samlefakturaer, således at virksomhederne kan drage fordel af denne praksis i hele EU. Samlefakturaer er derfor tilladt i løbet af en kalendermåned på det grundlag, at de data, der kræves for de enkelte leverancer, medtages i samlefakturaen. Medlemsstaterne kan ikke indføre yderligere betingelser vedrørende samlefakturaer.

4.1.7. Selvfakturering

I henhold til de nugældende bestemmelser kan en faktura udstedes af leverandøren, kunden eller tredjemand på vegne af leverandøren. Det anerkendes, at det af kommercielle hensyn er vigtigt at bevare disse muligheder.

I forbindelse med selvfakturering (fakturaer udstedt af kunden) er der dog forskelle i medlemsstaternes regler. Forslaget sigter mod at ophæve medlemsstaternes mulighed for at selv at fastsætte betingelser for selvfakturerede fakturaer for at opnå et mere harmoniseret regelsæt i hele EU. For at gøre det lettere at kontrollere selvfakturerede fakturaer skal kunden samtidig angive ordene 'selvfaktureret faktura' på fakturaen, så leverandøren og skattemyndighederne ved, hvem udstederen er. Kundens momsnummer skal også fremgå af fakturaen.

4.1.8. *Outsourcing til tredjeparter uden for EU*

Generelt mener både erhvervslivet og medlemsstaterne, at det er unødvendigt at indføre særlige betingelser for tredjeparter uden for EU, der udsteder fakturaer på vegne af afgiftspligtige personer, der foretager leverancer i EU. Der findes allerede på nuværende tidspunkt tilstrækkelige kontrolforanstaltninger til at holde den afgiftspligtige person, der skal udstede fakturaen, ansvarlig.

Det foreslås derfor, at der ikke indføres særlige betingelser for tredjeparter, der udsteder fakturaer på vegne af en afgiftspligtig person. De nugældende regler i artikel 225 og 235 ophæves.

4.1.9. *Kommissionens holdning til virksomhed til forbruger-salg (B2C)*

Det er usandsynligt, at der på kort sigt vil blive indført harmoniserede regler for B2C-salg. Her er reglerne mindre harmoniserede. Medlemsstaterne kan selv indføre krav om, at den afgiftspligtige person skal udstede en faktura. Nogle medlemsstater udnytter i vidt omfang denne mulighed, andre kræver, at der skal udstedes en faktura for bestemte transaktioner, f.eks. i forbindelse med byggeri, eller hvis værdien ligger over en bestemt grænse, mens atter andre medlemsstater ikke kræver B2C-fakturaer.

Det anerkendes, at medlemsstaterne skal have fleksibilitet til at kunne kontrollere afgiften. Samtidig er det vigtigt at reducere virksomhedernes byrder og forenkle faktureringsreglerne. For at sikre balance mellem disse to behov skal der fortsat være mulighed for at kræve, at afgiftspligtige personer udsteder en faktura for B2C-salg, men det skal være en forenklet faktura, som kun skal indeholde en begrænset mængde information. Desuden skal etablerede og ikke-etablerede afgiftspligtige personer behandles ens.

Det betyder, at ikke-etablerede afgiftspligtige personer kun skal udstede en momsfaktura, hvis der for et tilsvarende salg er krav om, at en etableret afgiftspligtig person, der gennemfører en B2C-salg, skal udstede en faktura. Dette burde sammen med kravet om kun at udstede forenkledede fakturaer reducere byrden ved fjernsalg.

Særordningen for e-tjenesteydelser og momspakkens bredere anvendelsesområde kan betyde, at virksomheder skal udstede fakturaer i medlemsstater, hvor de ikke er momspligtige. Lige som ved fjernsalg er det vigtigt med gennemsigtige regler, det er let at overholde. Dette er muligt, hvis medlemsstaterne forpligtes til at lægge nærmere oplysninger om deres faktureringsregler for B2C-salg ud på en webside. Dette har Kommissionen allerede indarbejdet i sit forslag om etstedsordningen⁶ – den såkaldte one-stop-shop-ordning – hvorfor der under mini-one-stop-shop-ordningen under alle omstændigheder vil blive krævet noget lignende.

4.1.10. *Medlemsstat, hvis regler er gældende*

Med et harmoniseret sæt regler for fakturering af B2B-leverancer vil det være muligt at fastslå, at de gældende regler for fakturering er reglerne i den medlemsstat, hvor den leverandør, der foretager leverancen, er momspligtig. Dette ville bygge på

⁶ KOM (2004) 728 endelig, EUT C 24 af 29.1.2005, s. 8.

etstedsordningen, hvor momsforpligtelser kan opfyldes i den medlemsstat, hvor den pågældende er etableret, og ikke, hvor afgiften er forfalden.

B2C-leverancer bør også være omfattet af de regler, der er baseret på, hvor den leverandør, der foretager leverancen, er momspligtig, da der generelt kræves registrering i kundens medlemsstat.

4.2. Fakturaoplysninger

4.2.1. Problemer vedrørende krav til oplysninger på en faktura

Generelt skaber kravene til oplysninger på en faktura færre problemer for virksomhederne. Oplysningerne i momsdirektivets artikel 226 ser ud til at opfylde skattemyndighedernes behov uden at være for tyngende for virksomhederne.

Det kan dog konstateres, at der, når medlemsstaterne kræver, at der skal udstedes fakturaer for bestemte leverancer, typisk B2C, er en tilsvarende forskel mellem fakturaernes indhold, fordi medlemsstaterne kan vælge at stille krav om færre oplysninger. Dette har dog kun sjældent den ønskede virkning i retning af at mindske byrden på grund af virksomhedernes omkostninger til at indføre og tilpasse faktureringsystemer til de forskellige regler.

4.2.2. Løsninger på problemer i relation til oplysninger på en faktura

Den ideelle løsning kan være at standardisere oplysningerne på fakturaen for alle former for leverancer. Hvis der imidlertid indføres en enkelt liste over nødvendige fakturaoplysninger, kan det blive vanskeligt at skabe balance mellem forskellige former for leverancer såsom B2C, B2B eller momsfritagelse. En standardiseret liste over fakturaoplysninger kan derfor resultere i en lang række undtagelser for at tage hensyn til handelspraksis.

De nugældende regler omfatter en harmoniseret liste over fakturaoplysninger, hvor medlemsstaterne har ret til at kræve færre oplysninger for bestemte typer leverancer. Ulempen er, at medlemsstaterne udnytter denne mulighed forskelligt, og virksomhederne er derfor ofte slet ikke klar over fordelene.

En anden løsning kunne være at slå bro over kløften mellem en enkelt liste og de mange undtagelser, som medlemsstaterne har indført.

4.2.3. Kommissionen holdning

Forslaget tager sigte på at oprette to kategorier fakturaer: fakturaer, hvor momsen sandsynligvis kan fratrækkes, og hvor der derfor er behov for kontrol af både leverandør og køber, og fakturaer, hvor momsen sandsynligvis ikke kan trækkes fra, og hvor kontrollen hovedsagelig er begrænset til leverandøren. Førstnævnte kaldes en fuldstændig momsfaktura, sidstnævnte en forenklet momsfaktura.

Medlemsstaterne får ikke tilladelse til at kræve andre typer fakturaer end fuldstændige eller forenkledede momsfakturaer. Virksomhederne har naturligvis ret til at tilføje andre oplysninger på fakturaen.

4.2.4. *Fuldstændig momsfaktura*

4.2.4.1. Krav vedrørende udstedelse af en fuldstændig momsfaktura

Det gældende princip er fortsat, at en momspligtig person skal udstede en faktura, hvis leverancen er momspligtig, og modtageren er en momspligtig person eller en ikke-momspligtig juridisk person. Disse fakturaer skal indeholde samtlige oplysninger.

For kreditnotaer og små fakturaer til en værdi af under 200 EUR findes der undtagelser fra denne regel for bestemte afgiftsfritagne leverancer, hvor kunden befinder sig i samme medlemsstat. Disse tilfælde henhører under reglerne for forenklede fakturaer.

4.2.4.2. Oplysninger, der skal anføres på en fuldstændig momsfaktura

Artikel 226 i momsdirektivet indeholder en harmoniseret liste over de oplysninger, der skal anføres på en faktura. Der er ingen grund til at ændre væsentligt ved denne liste. Som hjælp til kontrol af afgiften og for at forenkle kravene til virksomhederne foreslår Kommissionen dog tre større ændringer.

For det første er leverandøren forpligtet til at angive kundens momsregistreringsnummer på fakturaen. Dette forslag stilles af flere grunde. Det vil hjælpe skattemyndighederne til en bedre kontrol med afgiften, fordi de kan kontrollere, om kundens momsnummer på fakturaen stemmer overens med nummeret på den virksomhed, der ønsker at fratrække momsen. Det harmoniserer faktureringsreglerne i hele EU, således at kravene er de samme for leverancer til kunder i samme medlemsstat som for leverancer til en kunde i en anden medlemsstat. Virksomhederne kan også se, om der eventuelt skal udstedes en fuldstændig faktura, fordi kunden ikke har noget momsregistreringsnummer for B2C-leverancer.

Da forslaget desuden sigter mod at øge brugen af e-fakturering, bliver det endnu vigtigere at have et unikt nummer til at identificere kunden, især hvor udbydere af tjenesteydelser skal udveksle e-fakturaer på vegne af deres erhvervskunder. Momsnummeret kan fungere som det unikke nummer, der bruges til udveksling af e-fakturaer og – hvis brugen af e-fakturering forhåbentlig øges – ville der så allerede findes et unikt nummer.

For det andet udskiftes datoen for levering af varer eller tjenesteydelser med den dato, hvor afgiften forfalder. Eftersom reglerne for, hvornår fradragsretten kan udnyttes, afhænger af, hvornår afgiften forfalder, er det logisk at anføre denne dato på fakturaen. Det gør det også lettere for kunden at udnytte sin fradragsret, hvis leverandøren angiver momsen ved betaling, hvilket er en anden foranstaltning, der indgår i forslaget.

For "reverse charge-leverancer", hvor kunden i en anden medlemsstat er momspligtig, kan de for at gøre det lettere for leverandøren for det tredje udskifte momssatsen og det forfaldne momsbeløb som påkrævet på en fuldstændig momsfaktura med beløbet for hver type leveret vare eller tjenesteydelse.

4.2.5. *Forenklet moms faktura*

4.2.5.1. Brug af en forenklet moms faktura

Forenklete moms fakturaer kan bruges i to tilfælde. For det første kan medlemsstaterne kræve, at der bruges en forenklet faktura, men kun over for afgiftspligtige personer, der foretager B2C-leverancer. For det andet kan den afgiftspligtige person for nogle B2B-leverancer udstede en forenklet faktura i stedet for en fuldstændig.

I forbindelse med B2C-leverancer ligger risikoen for svig hovedsagelig hos kunden, fordi denne sandsynligvis ikke har nogen fradragsret. På fakturaen anføres kun de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at leverandøren har angivet momsen korrekt, og følgelig er det påkrævede detailniveau lavere end i tilfælde, hvor der er en fradragsret.

For B2B-leverancer kan der bruges forenklete fakturaer for leverancer, hvor risikoen for svig er minimal. I disse tilfælde bør leverandøren kunne vælge at udstede en forenklet faktura, f.eks. for visse momsfrigitte leverancer, da der ikke består en tilsvarende fradragsret, selvom der stadig kræves en fuldstændig faktura, hvis kunden befinder sig i en anden medlemsstat.

I tilfælde hvor fakturabeløbet er under 200 EUR, og det momsbeløb, der kan trækkes fra, er lavt, hvilket så også gælder den deraf følgende risiko for medlemsstaternes budget, kan leverandøren vælge at udstede en forenklet faktura. Dette er baseret på Momsudvalgets høringer, hvor de fleste medlemsstater fremsatte ønske om at bruge forenklet fakturering i forbindelse med mindre beløb.

En anden situation, hvor en leverandør kan udstede forenklete fakturaer, er, hvis der er udstedt en kreditnota. Her indeholder den originale faktura, der anføres på kreditnotaen, alle de nødvendige oplysninger.

4.2.5.2. Indholdet af en forenklet moms faktura

De oplysninger, der skal anføres på en forenklet faktura, er fastlagt i artikel 238 i momsdirektivet. I henhold hertil kan medlemsstaterne efter høring af Momsudvalget tillade forenklete fakturaer i visse tilfælde. Den eneste tilføjelse er kravet om, at de leverede varers eller ydelsers værdi skal oplyses.

4.2.6. *Brug af skatteregistreringsnummer*

Kun få medlemsstater vil udnytte muligheden i momsdirektivets artikel 239 og 240 til at bruge et andet nummer end momsregistreringsnummeret til at identificere en leverandør på en faktura. I lyset af denne situation ophæves denne mulighed, og i stedet skal det nationale momsregistreringsnummer anføres på fakturaen i alle tilfælde, således at der kommer en ensartet tilgang.

4.3. Oplagring af fakturaer

4.3.1. Problemer med oplagring af fakturaer

Medlemsstaterne har mulighed for at indføre forskellige regler for oplagring. Dette skaber hindringer, ikke kun for store virksomheder, der gerne ville have fælles oplagringsprocedurer i hele EU, men også for mindre virksomheder, som de forskellige betingelser måske hindrer i at foretage effektivitetsbesparelser, f.eks. i form af elektronisk arkivering.

4.3.2. Løsninger på problemer i relation til oplagring af fakturaer

Målet er her at reducere byrderne for virksomhederne uden at underminere skattemyndighedernes mulighed for at kontrollere afgiften. Virksomhederne skal under alle omstændigheder oplagre fakturaer af kommercielle hensyn, men ønsker større fleksibilitet i forbindelse med oplagringsmidler og -sted, og – hvis de er etableret i flere end en medlemsstat – samme oplagringsperioder.

Uanset hvilken løsning man vælger, skal der sikres balance mellem forenkling og kontrol. Målet skal være den videst mulige harmonisering af reglerne uden at skabe hindringer for skattemyndighedernes mulighed for at sikre, at afgifterne inddrives.

4.3.3. Kommissionen holdning

Det er Kommissionens holdning, at det er muligt at indføre fælles regler på bestemte områder. Et område, der kan harmoniseres, er oplagringsperioden, som på grundlag af de nuværende oplagringsperioder for medlemsstaterne kan fastsættes til seks år. På den måde burde det også blive muligt at indføre ensartet udveksling af fakturaer mellem medlemsstater, som skal kontrollere grænseoverskridende transaktioner.

Reglerne om elektronisk oplagring af fakturaer bør ændres, så virksomhederne uden videre kan bruge denne oplagringsform. Virksomhederne vil derfor kunne konvertere papirfakturaer til elektronisk form, hvis fakturaerne er tilgængelige uden forsinkelser, og det kan sikres, at indholdet af den oprindelige faktura er det samme som den elektroniske fakturas.

I medlemsstater, der har regler for oplagring af fakturaer, skal disse regler også være klart fastlagt ved lov. For leverandøren skal de gældende regler være reglerne i den medlemsstat, hvor de er momsregistreret. For kunden skal de gældende regler være reglerne i den medlemsstat, de bor i. Dette burde ikke skabe problemer med hensyn til skattemyndighedernes kontrol, da medlemsstaten stadig vil have adgang til fakturaerne der, hvor afgiften er forfalden.

Visse andre muligheder kan også udelukkes, f.eks. kravet om, at ikke-afgiftspligtige personer skal oplagre fakturaer, at papirfakturaer skal lagres i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og at man skal anmelde, hvor fakturaen er oplagret.

5. FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF MOMSSVIG

5.1. Beskatning af leverancer inden for Fællesskabet

Kommissionen har allerede foreslået at afkorte fristen for indsendelse af oversigter fra tre måneder til en⁷. Dette vil bidrage til, at medlemsstaterne kan udveksle information hurtigere, hvilket burde være en hjælp til at bekæmpe "karrusel-svig".

Reglerne for forfald af afgifter på leverancer inden for Fællesskabet giver dog den afgiftspligtige person mulighed for at forsinke forfaldstidspunktet til den 15. i den måned, der følger efter den afgiftsudløsende begivenhed. En faktura, der er udstedt før den 15. i måneden efter den afgiftsudløsende begivenhed, er bestemmende for, hvornår afgiften forfalder. En leverance inden for Fællesskabet, der sker i januar, og hvor fakturaen udstedes i februar, men før den 15. februar, betyder, at oversigten kan anmeldes i februar og ikke i januar.

Desuden anvender medlemsstaterne ikke reglerne på samme måde. Dette spørgsmål er allerede blevet drøftet i Momsudvalget, der dog ikke er nået frem til en konklusion. Hovedproblemet opstår, når en faktura udstedes forud for leverancen af varerne, idet nogle medlemsstater behandler dette som det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, mens andre ikke gør det.

Det ville være at foretrække, at der fastsættes et enkelt tidspunkt for, hvornår afgiften forfalder, nemlig datoen for den afgiftsudløsende begivenhed, der bestemmes af leveringstidspunktet. Ved at kræve, at fakturaen skal udstedes senest den 15. i måneden efter den afgiftsudløsende begivenhed, sikres det, at fakturaen fortsat er den vigtigste dokumentation for en leverance inden for Fællesskabet. Tidspunktet for forfald af afgift på erhvervelser inden for Fællesskabet bør ændres, så det svarer til det tidspunkt, der gælder for leverancer inden for Fællesskabet.

5.2. Fradragsret

I de fleste tilfælde skal en afgiftspligtig person, der udnytter sin fradragsret, være i besiddelse af en momsfaktura, som er udstedt i overensstemmelse med reglerne i momsdirektivet. Der er dog undtagelser fra denne regel, især i forbindelse med reverse charge-transaktioner. I Bockemühl-sagen⁸ fastslog Domstolen, at en medlemsstat ikke kan indføre et krav om, at virksomheder skal være i besiddelse af en momsfaktura for at kunne udnytte deres fradragsret i forbindelse med en reverse charge-leverance.

Trods disse undtagelser skal en afgiftspligtig person, der foretager en leverance, udstede en faktura i overensstemmelse med momsdirektivet. Dette giver anledning til forskel mellem kravet om at udstede en faktura som dokumentation for leverancen og kravet om at være i besiddelse af en faktura for at kunne udøve en fradragsret.

Leverandøren og kunden bør behandles ens i henseende til disse krav. Lige som leverandøren er forpligtet til at udstede en faktura som dokumentation for leverancen, skal kunden være forpligtet til at være i besiddelse af denne faktura for at

⁷ KOM(2008) 147.

⁸ EUT C 106 af 30.4.2004, s. 7.

kunne udøve sin fradragsret. Som det er nu, kan medlemsstaterne indrømme fradragsret baseret på anden dokumentation, når der ikke findes en gyldig faktura.

6. ANDRE FORENKLINGSFORANSTALTNINGER – KASSEREGNSKAB

Nogle medlemsstater har tilladelse til at anvende en fravigelse⁹ med hensyn til det tidspunkt, hvor fradragsretten kan udnyttes af en afgiftspligtig person, der angiver moms under en valgfri kasseregnskabsordning. Denne fravigelse udskyder fradragsretten for personer i kasseregnskabsordningen, indtil deres leverandører har modtaget betaling.

Det foreslås, at denne kasseregnskabsbaserede forenklingsforanstaltning udvides til at omfatte alle medlemsstater.

Når leverandøren først angiver momsen efter at have modtaget betalingen, bør modtageren af den pågældende leverance dog gives ret til at fradrage den med det samme. Dette forslag giver medlemsstaterne hjemmel til at yde mere støtte til virksomheder, der anvender et kasseregnskabssystem.

7. KONKLUSION

For e-fakturering bortfalder den grundlæggende tilgang med at bruge teknologi til at sikre, at en faktura er korrekt. I stedet skal papirfakturaer og elektroniske fakturaer behandles ens, idet kontrollen af rigtigheden fakturaoplysningerne på e-fakturaer foretages på samme måde som for papirfakturaer i dag.

Forslaget indebærer en betydelig reduktion i antallet af muligheder, der står åbne for medlemsstaterne. Dette vil skabe et mere harmoniseret sæt af EU-faktureringsregler, således at virksomhederne lettere kan opfylde deres forpligtelser vedrørende fakturering. Virksomheder, der indgår i grænseoverskridende transaktioner, og virksomheder, der er momsregistreret i mange medlemsstater, vil få reduceret deres byrder.

For små og mellemstore virksomheder vil den øgede brug af forenklede fakturaer være en direkte fordel, især i relation til fakturaer med et lavt fakturabeløb. Desuden vil et mere harmoniseret sæt EU-regler gøre det lettere at overholde reglerne og gøre grænseoverskridende handel mere tillokkende.

Endelig er der indført foranstaltninger for at sætte medlemsstaterne i stand til hurtigere at udveksle information om leverancer inden for Fællesskabet. Dette supplerer Kommissionens forslag om at reducere oversigtsperioden, hvilket er et nøgleelement i bekæmpelsen af momssvig inden for Fællesskabet.

⁹ Rådets beslutning 2006/659/EF, EUT L 272 af 3.10.2006, s. 15.